

Andorra davant el dilema europeu: entre la reticència i el futur

En l'acte organitzat el dia 30 d'abril pel Consell General a propòsit de l'Acord d'associació amb la UE, Jaume Bartumeu expressava la seva preocupació davant d'una aparent –i cada cop més palpable– reticència de la ciutadania.

Aquesta reticència, fruit de la permeabilitat de les informacions falses o esbiaixades llençades per certs grups de pressió opositors a l'Acord i una comunicació ineficaç i percebu-

da com a poc transparent per part de Govern –l'Acord íntegre encara no està accessible en català, i les lectures comentades a càrrec del Secretari d'Estat són vistes com a parcials i tendencioses– provoca una sensació de desconfiança respecte a un Acord transcendental per al futur del país.

També s'observa amb neguit una animadversió irracional cap a qualsevulla proposta provi-

nent del cap de Govern o del secretari d'Estat d'Afers Europeus i, per tant, de DA. No importa la bondat –o la maldat– de la proposta; és pur rebuig visceral.

De no revertir-se aquesta animadversió, pot influir negativament en els resultats del referèndum sobre l'Acord d'associació. Per aquest motiu sembla imprescin-

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

dible que els integrants del Pacte d'Estat per a l'Acord d'associació amb la UE reconeixin aquestes circumstàncies crítiques i prenguin cartes en l'assumpte. I aquestes cartes –al meu entendre– comencen perquè els Demòcrates decideixin qui ha d'encapçalar –i qui no ho ha de fer– la defensa de l'Acord.

Per tant, la preocupació de Jaume Bartumeu per l'animadversió de la ciutadania envers l'Acord d'associació no és infundada. Ignorar o rebutjar aquest Acord podria tenir repercussions econòmiques i socials devastadores per al nostre petit Estat.

Rebutjar l'Acord d'Associació amb la Unió Europea per desconfiança seria un error que podríem pagar molt car. Les conseqüències podrien ser inversemblants i molt diverses: bloquejos de fronteres, complicacions en el comerç i un impacte negatiu generalitzat a la nostra economia. El que acabo d'esmentar no és “fer política de la por”, sinó ser realista sobre les conseqüències que podria tenir un vot

CONSELL GENERAL

desfavorable a l'Acord.

Crec, sincerament, que unir-nos més estretament a Europa ens ofereix protecció i millora els nostres drets i obligacions nacionals i internacionals. Això no només ens dona un pes polític més gran, independentment de la nostra mida geogràfica i demogràfica, sinó que també fa que el nostre país sigui econòmicament viable. Un acord amb la UE obriria noves oportunitats per al nostre desenvolupament econòmic i social.

Els Progressistes exigeixen responsabilitat davant del futur dels ciutadans i ciutadanes

Negociar directament amb Brussel·les ens donaria una veu més forta en els assumptes globals i ens permetria participar activament en el mercat europeu, amb més de 500 milions de consumidors potencials.

Més enllà d'això, Europa és una defensa davant de qualsevulla amenaça

i un gran aparador per fer visible la marca Andorra i, en aquest sentit, Europa ens brinda més avantatges que desavantatges.

Qualsevol posicionament contrari a l'Acord d'associació és respectable. Però és necessari que els detractors exposin arguments honestos,

seriosos i basats en opcions realistes que puguin convèncer, no en la desinformació malintencionada i en la creació d'informacions falses i tendencioses, que només opten pel “no, perquè no”.

Els Progressistes volem assegurar el futur del nostre país. I també ens agrada debatre amb arguments realistes sobre aquest futur. De moment no hem vist cap proposta per part dels detractors de l'acord d'associació, cap alternativa a l'acord... només defensen el “quedar-nos com estem”. Però el que no manifesten és que “igual” no ens podem quedar, perquè Europa no ens oferirà cap altra via que la de l'acord.

Només exigim responsabilitat davant del futur de les ciutadanes i ciutadans, i davant del futur de les properes generacions. I aquest futur només es pot encabir en una bona relació amb la Unió Europea, i no restar a la intempèrie, al bell mig dels Pirineus, com a país tercer, amb totes les conseqüències que comporta. ●

Membre de la CPN de Progressistes-SDP